

TŘI ÚROVNĚ BABYLONU

CHIJOKE NWAUCHE

(Konference Špindlerův Mlýn, říjen 2011)

Dnes chci mluvit o něčem velmi důležitém. Chci mluvit o Belovi. V mém jazyce ho nazývám Bál. Když tedy budu zmiňovat uctívání Bála, hned budete vědět, co tím myslím. Budu se, jako David, držet toho, na co jsem zvyklý. Haleluja. Amen.

V církvích na toto téma mnoho kázání neuslyšíte a jsou pro to zjevné důvody, které, na druhou stranu, zase tak zjevné nejsou. Bál je totiž satan a zdokonalil celý svůj systém, aby se zneviditelnil. Ale je tu. Je velmi intenzivně přítomen, a když jsme se zde shromáždili, je tu s námi. Ale ukryl se, oblékl se do podvodu. A tak pokaždé, když se pokusíme rozkrýt jeho taktiky, bude se nám v tom snažit všemožnými způsoby zabránit.

Chci přečíst několik veršů a případně je parafrázovat. Pro nedostatek času, který máme k dispozici, a šíři tématu, které chceme pokrýt, je spíše jen shrnu. Pojdme se proto dohodnout, že budete tak hodinku dávat pozor, ...no a pak ještě možná pár minutek k tomu ☺. Souhlasíte, že budete dávat pozor? Můžete přitom kázat se mnou. Amen. Buďme citliví v Duchu, abychom se tím dokázali protlačit. Je to hodně vysoký cíl, je to pevnost. Dábel si je velmi jistý sám sebou a tím, že se nikdo do té pevnosti nemůže dobýt. Boží slovo však říká, že nadešel čas, aby byly pevnosti strženy. Nepřicházíme tedy ve své vlastní síle. Nejsem tu proto, abych vám předvedl nějakou znalost, protože moje znalost je velmi omezená. Ale Boží duch ví všechno. On je naším učitelem, není-liž pravda? Boží slovo říká, že nám bude dávat instrukce a že nám ukáže všechny věci. (Jan 14:26) Máte v sobě pomazání, které vás učí všechny věci. Jsme tedy velmi závislí na pomazání, aby nám řeklo, kudy jít.

Ještě bych vás rád požádal o jednu věc, a sice že nebudete emotivní. Býval jsem kdysi velmi emotivním člověkem. Ano, býval jsem. Bůh mi totiž řekl, že ti, kdo jsou emotivní, se v tomto boji příliš daleko nedostanou. Protože pokud jste emotivní, budete se stavět na něčí stranu. Budete mít určité zájmy, které budete chtít ochránit. Jsme-li tedy připraveni mluvit o uctívání Bála, existuje pouze jediný způsob, jak zvítězit, a sice, že

nebudete nikomu stranit. Nic si nebraňte. Jinými slovy, neobhajujte národní zájmy. Můžeme se dohodnout na tom, že dnešního večera nebudeme Američané ani Britové ani Nigerijci nebo Maďaři? ☺ Dnešního večera budeme Boží synové. Amen. Boží synové nemají žádné vlastní zájmy. Naším záměrem je Kristus. A budeme-li mít tento zájem, bude-li naším společným zájmem Kristus, dáváme tím Bohu biano šek. Dáváme Mu šek bez uvedení částky, aby s ním mohl činit, jak sám chce. Halelujah! Můžeme se tak dohodnout? Vy jste ti, kteří s tím souhlasí ☺. Podepsali jsme teď smlouvu. Amen.

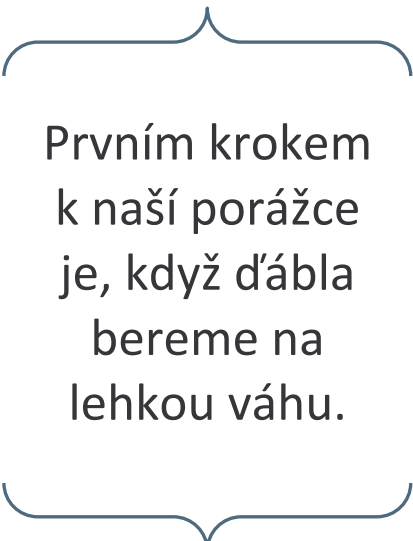
První verše, o kterých chci mluvit, jsou z 6. kapitoly Efezským, verše 10 až 18. Budeme o tom mluvit proto, abychom měli všichni stejné informace a stejně přemýšleli. Někteří z vás jsou starší a někteří mladší ve víře. A je možné, že jste dříve nebyli vyučováni správným způsobem. Ale je dobré, že jsme schopni se všichni posunout kupředu. Také tu máme děti, které potřebují mít základ pro svoji víru. Boží slovo říká, že nezápasíme proti tělu a krvi. Když použijeme slovo zápas, mluvíme o běhu na dlouhou trať. Když používáme slovo zápasit, nese v sobě myšlenku závodu na dlouhou trať. Není to jenom nějaká jedna konkrétní událost, jedno vítězství, jedna prohra nebo mnohé prohry, haleluja, ale díváme se na výsledek na samém konci. Protože nyní jsme v bodě, kdy církevní historie je příběhem o porážce. Ale způsob boje se mění. Bible mluví o situaci, kdy se boj obrací v bráně. (Iz 28:5–6) A pokud tomu rozumíte, znamená to, že se musíte odhodlat a řádně připravit na bitvu.

Píše se tedy, že nebojujeme proti tělu a krvi, ale proti duchům. Halelujah! A když to správně zhodnotíme, vyjde nám z toho, že to se týká úplně všech aspektů našeho života. Ať už jste dítě, nebo pokročilejšího věku. Ať už pracujete, nebo nepracujete. Zahrnuje to manželství, zahrnuje to pohřební zvyky, zahrnuje to zábavu, práci, ekonomiku i všechno ostatní. Zahrnuje to všechno. Nebojujeme proti tělu a krvi, ale proti duchům. A abychom si to dokázali náležitě uvědomit, musíme se podívat na určité principy. Těm principům nás vyučoval bratr duCille. Boží slovo se dá aplikovat na základní rovině, pak mluvíme o historické rovině Božího slova. Ale když Bible mluví o duchovním rozměru, vztahuje se to na církev. A pak je ještě třetí rozměr, což je plnost Ducha, a ten mluví o naší duši. Nevím, jestli jste ty tři rozměry pochytili: První rovina je historický rozměr Božího slova; druhá rovina je duchovní rozměr slova, kterým je církev a Kristus; třetí rovina je plnost Ducha a mluví o naší duši. To jsou tři rozměry.

A tak když Boží slovo mluví o zápasení, o boji, musíme tyto věci aplikovat na všech třech rovinách. Dobře. Píše se tu, že nebojujeme proti

tělu a krvi, ale proti vládám, proti mocnostem. Proti duchovním nepravostem na vysokých místech. Kde jsou ta vysoká místa? Dokážete si v hlavě představit tu nejvyšší horu, tu nejvyšší výšinu? Vaše duše je ta nejvyšší výšina. Halelujah! Takže existují duchovní zvrácenosti na vysokých místech. Vlády, mocnosti, vládcí. Mluví to o rozdílných divizích a útvech, o různých hodnostech v ďáblově organizační hierarchii. Vše to ukazuje na dobře organizovanou a respekt budící armádu. Prvním krokem k naší porážce je, když ďábla bereme na lehkou váhu. Chci vám ale ukázat, že máme co do činění s vysokou inteligencí. Jednáme se zvráceností na vysoké úrovni. Jejich plán je dlouhodobý. Když například chtěli změnit způsob oblékání, naši módu, dělali to velmi pečlivě a promyšleně. Žádný spěch, plán mají řádně promyšlený. Nebudu teď do téhle oblasti odbočovat, ale chci říct jen to, že každou věc mají dobře naplánovanou a promyšlenou. A nejen naplánovanou, ale také vykonanou. Uskutečnění plánu je velmi precizní.

Uvedu příklad. V tomto hotelu funguje internet tak nějak napůl. Je to krásné místo pro konferenci. Nádherné místo pro konferenci. Úžasné místo. Ale uvědomujete si, co se děje? Bratří, kteří toužili po internetovém vysílání našich shromáždění, nejsou schopni sledovat, co se zde děje. Nemůžeme tuhle konferenci vysílat po internetu. Já chápu, co se děje. Víím, že je to vysoká inteligence. A není to nutně naše vina. Jenže Bůh to zároveň využívá pro svůj záměr. Protože Bůh činí tiché dílo. Halelujah! A tak to, co Bůh dělá, zůstává v tichosti a schováno. Tím pádem nikdo mimo tento hotel neví, co se zde děje. A tak když ďábel udělá nějaký krok, Bůh také dělá svůj krok. Chtěl jsem to uvést pro ilustraci, abyste věděli, jak nepřítel pracuje, a abyste porozuměli, proti jakým mocnostem stojíme. Snažím se vám předat myšlenku, že ďábel má dobře organizovanou mocenskou strukturu, systém, který je rozpředen po celém světě.

Prvním krokem
k naší porážce
je, když ďábla
bereme na
lehkou váhu.

Chci vám přečíst ještě jeden verš, který najdeme v knize Daniela. Daniel 7, vlastně je to celá kapitola. Pro nedostatek času nebudu všechno číst, ale v této kapitole měl Daniel vizi. A v ní spatřil čtyři šelmy. Budeme-li aplikovat pravidlo těch tří rozměrů, porozumíme výkladu toho snu. Danielovi bylo řečeno, že čtyři šelmy jsou čtyři království, která vládnu na zemi. V tu chvíli se vlastně díváme na čtyři konkrétní a šelmám odpovídající duchy nebo vlády, které vládnu nad světem a nad

dušemi lidí. Čtyři hlavní duchové. Anebo čtyři hlavní moci. Nebo království, která vládou nad záležitostmi lidstva. Žádný verš nám neříká o pátém. A výklad snu zní, že to čtvrté království bude posledním královstvím na zemi. Ve výkladu, který byl Danielovi dán, se říká, že tím královstvím je království Říma, protože třetí království bylo Řecko. Z toho vlastně vychází řeckořímská civilizace. A každý, kdo má být i jen

Když ďábel
udělá nějaký
krok, Bůh
také dělá svůj
krok.

minimální znalost, ví, že řeckořímská kultura a způsob života tvoří základnu, na které funguje současný svět. Jazyk, kterým mluvíme, je směsicí řečtiny a latiny. Takže i angličtina je dítětem tohoto čtvrtého království. A stejně tak i němčina je jeho ovocem. Také španělština, a pokud se neurazíte, tak také čeština.

Všechno, co se v současnosti děje na světě, je založeno na tomto systému, na této civilizaci. Bible říká, že z tohoto království vzešly čtyři rohy. A potom záhy deset rohů. V knize Daniela se píše, že tyto rohy znavily Boží lid a že ho přemohly. A bu-

dou ho přemáhat ještě čas a časy a půl času. Ukazuje to tedy postupně se zhoršující obraz. Je to postupně se zhoršující obraz nadvlády. To, jak fungujeme, je v mnoha aspektech pod nadvládou tohoto vládnoucího a příkrývajícího ducha. Přestože jsme se posunuli kupředu, tento duch má nadále věci pod svojí kontrolou. Kdybych se zeptal, jaký je teď vládnoucí duch na světě, co byste odpověděli? Abyste byli v souladu s Biblií, vaše odpověď by nemohla být jiná, než že je to čtvrté království.

S dovolením přečtu pár veršů ohledně této šelmy. Budeme číst z Daniela 7 od 16. verše: „*Tedy přistoupil jsem k jednomu z přistojících, a ptal jsem se ho na jistotu vši té věci. I pověděl mi, a výklad řečí mi oznámil: Ty šelmy veliké, kteréž jsou čtyry, jsou čtyři králové, kteříž povstanou z země, A ujmou království svatých výsostí, kteříž obdržeti mají království až na věky, a až na věky věků. Tedy žádostiv jsem byl zprávy o šelmě čtvrté, kteráž rozdílná byla ode všech jiných, hrozná velmi; zubové její železní, a pazoury její ocelivé, kteráž zžírala, potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala. Tolikéž o rozích desíti, kteříž byli na hlavě její, a o posledním, kterýž vyrostl, a před ním spadli tři; o tom rohu, pravím, kterýž měl oči a ústa mluvící pyšně, a byl na pohledění větší než jiní. Viděl jsem, an roh ten válku vedl s svatými, a přemáhal je, až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi. Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, kteréž rozdílné bude ode všech království, a zžije všecku zemi, a zmlátí ji*

a potře ji. Rohů pak deset znamená, že z království toho deset králů povstane, a poslední povstane po nich, kterýž bude rozdílný od prvních, a poníží tří králů. A slova proti Nejvyššímu mluví bude, a svaté výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů. V tom bude soud osazen, a panství jeho odejmou, vyplní a vyhladí je docela. Království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí; jehož království bude království věčné, a všickni páni jemu sloužiti a jeho poslouchati budou.“

Po přečtení těchto veršů jasně vidíme popis té šelmy. Má nadvládu nad celým světem. Když pečlivě prozkoumáme, jak tento duch pracuje, je zjevné, že má různé projevy. A chci, abychom některé z nich blíže prozkoumali. Rád bych ještě přečetl další verš z 5. kapitoly Daniela. Píše se tu, že „*Balsazar král učinil hody veliké tisíci knížatům svým*“. Píše se zde, že před těmi tisíci pil víno. Verš 2. říká: „*A když pil víno Balsazar, rozkázal přinésti nádobí zlaté a stříbrné, kteréž vynesl Nabuchodonozor otec jeho z chrámu Jeruzalémského, aby z něho pili král i knížata jeho, ženy jeho i ženiny jeho.*“ V dalším verši se píše, že „*přineseno jest nádobí zlaté, kteréž vynesli z chrámu domu Božího, kterýž byl v Jeruzalémě, a pili z něho král i knížata jeho, ženy jeho i ženiny jeho. Pili víno, a chválili bohy zlaté a stříbrné, měděné, železné, dřevěné a kamenné.*“

Děkuji Bohu za to, že má vždycky poslední slovo. Halelujah! Bůh má poslední slovo. Nějak nereagujete, což znamená... Víte, potřebujete to sledovat. Pojdme si přečíst 5. verš, který říká: „*V touž hodinu vyšli prstové ruky lidské, a psali naproti svícnu na stěně paláce královského, a král hleděl na částky ruky, kteráž psala. Tedy jasnost královská změnila se, a myšlení jeho zkormoutila ho, a pasové bedr jeho rozpásali se, i kolena jeho jedno o druhé se tlouklo.*“ Nepřipomíná vám to Achaba? Halelujah! Nejste z toho nadšeni? Myslel bych si, že budete jásat, až bude padat střecha ☺. Rozumíte vůbec, o čem to mluví? Nejsem si jist, že chápete, o čem je zde řeč. Přichází služba, určitý způsob služby. Víte, zatímco oni tam dělali všechno možné, Bůh připravoval ruku. Bůh připravoval prst. Ať si ďábel dělá, co chce. Může běhat okolo a organizovat si, co chce. Boží slovo totiž říká, že Boží základ stojí pevně a jistě. Halelujah! Boží základ je jistý. Nebylo to snad jako za dnů Davida a Goliáše? Bůh měl odpověď. Ale nechal Goliášovi čtyřicet dní, ať si to užije. A říkám vám, že ďábel dostal v církvi své pole působnosti. Už měl svůj den. Už měl svůj čas. Ta hra je však u konce. Bůh zasáhl přímo uprostřed hostiny, začal psát na zeď a řekl: „*Dnes bylo tvé království zvaženo. Bylo zvaženo a shledáno lehkým.*“ Dějepisci vám poví, že během té

Balsazarovy hostiny již byli Médové a Peršané na postupu. Postupovali na město, zatímco on si tam tancoval a veselil se. Přicházel neodvratný soud. Bible říká, že ta noc byla ve znamení soudu a že jeho království mu bylo odňato a dáno jinému. Amen!

Potřebujeme mít porozumění a víru v Boha, že Bůh dává na zemi povstat službě, kterou tam správně popsal jako eunuchy. Jsou to eunuchové pro Boží království. Nemají žádné emoce. Nemají žádný vlastní zájem. Jsou vycvičeni k tomu, aby vykonali královské nařízení. Nemůžou být koupeni nebo vystrašeni. Halelujah! Víte, nebudeme se bát toho, co ďábel může dělat. Nemůže vás zastrašovat, že udělá to či ono. Halelujah! Bůh dává na zemi povstat služebnosti. Dává povstat kněžím, kteří budou vyučovat. Dává povstat prorockému hlasu, který začne vyhlašovat soud nad Babylonem. Podstatnou částí té události bylo, že z Božího domu byly vyneseny nádoby. To nás zajímá. Naším záměrem není soud nad Babylonem, protože o tom je rozhodnuto. Vykonání soudu už začalo. Tento příběh je nám dán proto, že ty Boží nádoby jsme my. My jsme ty nádoby, které vzali na hostinu. Zajímají nás právě ty nádoby, které přinesli z Božího domu. Jsou to nádoby zlaté a stříbrné. Halelujah!

Přejdou teď k dalšímu verši. V Jeremiáši 51:7 se píše, že Babylon byl zlatým pohárem v ruce Hospodinově. Jak může být Babylon zlatým pohárem v ruce Hospodinově? Ano, Babylon byl nástrojem v Boží ruce, kterým soudil Boží lid. V tomto kontextu můžeme říci, že to byl nástroj, skrze který Bůh vykonal soud nad Božím lidem. Ale když aplikujeme pravidlo tří úrovní výkladu, pak tento předpoklad pravděpodobně nebude schopen ve všem obstát. Je tedy třeba kopat trochu hlouběji. Co je tedy myšleno tím, že Babylon byl zlatým pohárem v ruce Hospodinově? To byl problém bratří v minulosti, těch, kteří šli před námi a kteří bojovali, aby zvítězili nad babylonským systémem. Mám knihu, která se nazývá Dva Babylony. Doporučuji vám ji ke čtení. Napsal ji Alexander Hislop. Ale všimli jste si, že on sám byl reverendem? Všimli jste si, že byl reverend? Zvítězil, vybojoval velkou bitvu, ale zůstal reverendem. To znamená, že i když zvítězil, zůstalo něco, nad čím zvítězit nedokázal. Zvítězil, ale nedoběhl do úplného cíle. Jeho vítězství bylo veliké, ale neměl dostatečně hluboký základ. Byl jiný muž jménem Gedeon, a ten zbořil Bálův oltář v domě svého otce. Ale v pozdějším období svého života nechal postavit jiný oltář. Takže zvítězil, ale ne úplně.

Víte, když jsme se v minulosti pokoušeli identifikovat Babylon, dospěli jsme k tomu, že je to římskokatolická církev. Je to kult. Je mi líto, jestli se to někoho dotklo, ale je to kult. Nevím, jestli jste četli „Ve jménu Božím“. Četli jste knihu „Ve jménu Božím“, napsanou, když zabili

papeže? Ne, nečetli? Aha, tak to je mi jasné proč. Protože když byla ta kniha vydána, skoupili všechny výtisky dříve, než opustily tiskárnu. Římskokatolická mašinérie se pojistila, a jakmile tu knihu vytiskli, všechno okamžitě skoupila. Ta kniha přináší velmi barvitý popis toho, jak byl papež do čtyř měsíců zabit. Papež Jan Pavel I. byl zavražděn mafií uvnitř katolické církve. Katolíci ho zabili. Ale to jen tak mimochodem. Jinými slovy, jasně víme, že římskokatolická církev má co do činění s Babylonem. Je to velká šelma. Alexander Hislop ji velmi přesně identifikoval. Nebo si vezměte knihu od Ralpa Woodrowa, ve které se píše o starověkém a moderním Babylonu. Je to výborná kniha. Víte ale, že odvolal všechno, co v té knize napsal? Řekl, že když to psal, byl zmatený a nevěděl, o čem mluví. Prostě mu k hlavě přiložili hlaveň. Což by vám mělo napovědět, že identifikovat Babylon jako římskokatolickou církev není úplně. Je za tím duch, který se schovává. Schovává se. A schovává se velmi, velmi dobře.

Když začali bratří kázat o Babylonu, říkali, že Babylon je zeměpisné místo. To je pravda, ale není to celá pravda. Halelujah! Bůh mi kdysi začal něco ukazovat a vzal mě do 11. kapitoly Genesis. V té době jsem ještě moc neznal zeměpis a tehdy jsem neznal ani archeologii. Ale Bůh mi řekl, že byl jeden člověk, který se jmenoval Peleg. To znamená rozdělení. Bůh mi řekl, že Peleg je klíč k pochopení toho, co se dělo v Babylonu. Ale i toto zjevení ještě nebylo plné. Ale nejprve vám řeknu něco o Pelegovi. Je v tom totiž pravda o úroveň výše, než jak jsme ji do té doby znali. Píše se, že v době Pelega byla země rozdělena. Kdybyste jeli do Brazílie a na druhé straně v Africe do Gabonu, nepochybovali byste, že jde o stejnou lokalitu. Zvířata a stromy, které tam naleznete, jsou úplně stejné jako v Brazílii. A když si vezmete Jižní Ameriku, tak vám krásně zapadne do Afriky. Když se podíváte na zeměkouli, uvidíte, že země se vlastně roztrhla na několik částí. V historii se tedy stalo něco, co způsobilo rozdělení země. Bůh říká, že to se stalo v Genesis v 11. kapitole. Bůh rozdělil zemi. Země se fyzicky rozdělila. Bůh dal lidem rozličné jazyky, ale to nestačilo. Bůh je od sebe fyzicky oddělil. V Babylonu bylo epicentrum vzpoury. Bylo to místo obětí. Místo lidských obětí. Bylo to místo uctívání matky a dítěte, bylo to místo uctívání Nimroda. Bylo to místo, ve kterém měly svůj prapůvod kultury a okultismus. Byl to zdroj kultu Semiramis. Měl tam svůj původ kult Apise. Apis je bůh v podobě býka. Je to bůh-býk, má dva rohy a je znázorněn symbolem bafometu. Archeologické nálezy v Bábelu – víte, mám Bibli, která udává přesné datum. Přesné archeologické datum vysledované v čase do historie, kdy Bůh soudil Bábel. Vykopávky té věže ukazují nápisy a malby, které na ní byly

vyobrazeny. Bylo mi řečeno, že Evropská unie to používá jako svůj symbol, nazývá se to Europa. Ale to bych neměl říkat já vám, Evropané.

Jmenuje se Europa – princezna, která jede na býku nad sedmi pahorky a sedí nad moři. Mluvíme o Bábělu, místu původu okultismu. Když je Bůh rozprášil, dal jim různé jazyky a každý z nich se vydal do jiné části země, kontinentu. Šli s velkou vzpourou vůči Bohu v srdci. A ať šli kamkoliv, i nadále praktikovali lidské oběti. Mezi Kelty v Anglii, což jsou původní britské kmeny, uctívali boha jménem Britania. Když hraje fotbal Manchestr United anebo Anglie – víte jakou píseň zpívají? „Britania, Britania vládne vlnám, Britania nebude nikdy poražena.“ Vyzývají svou bohyni Britanii. Je ještě další, a ten se jmenuje Themis, Temže. Byl jsem v jednom obchodním centru v Anglii v Bluewater. Jmenovalo se to tam Bluewater shopping mall. Rozhlížel jsem se kolem a najednou jsem cosi spatřil. Zavola jsem svoji ženu a říkám: „Vidíš to také?“ Víte, co tam bylo napsáno? Bylo tam řečeno: Ó otče Temže, požehnej svým dětem. Říkám: „Vidíš, co říkají?“ Víte, jsou to duchové, kteří vládou nad Anglií a Británií. Podle historie byli Keltové národem lovců lidí. Uřízli lidskou hlavu a pověsili si ji v domě. Římanům se nepodařilo Britanii porazit. Víte proč? Britové používali čarodějnictví, a zahnali Římany. Neříkám vám žádné pohádky, to je historie. Sasové jsou také okultní lidé. Další slovo, které se k tomu váže, jsou druidové. Druidové jsou kněží. Nevím, proč Bůh teď nechává Čechy na pokoji a mluví o Britanii, ale mluvmě o Britanii.

Druidové byli právníci a doktoři. Senátoři a politikové. I dnes je jeden z nejvýše postavených druidů biskup z Canterbury. Rowan Williams je veřejně znám jako vyznávající druidský kněz. A mezi druidy mají svého boha. Jejich bůh je Bál. Má jiné jméno. Má jiná jména, kterými ho označují. Mají dvanáct nocí orgií a veselí, ze kterých William Shakespeare učinil součást světově uznávané literatury. Těch dvanáct nocí festivalu je zakončeno 25. prosincem. Uctívají svého boha jménem Jul (Yule). Jul je jejich bůh. Proto tomu říkají čas Jula (Yuletide). A když uctívají Jula, jdou, uříznou si stromek, donesou si ho domů a ozdobí ho dárky. 25. prosince je den narození Nimroda a 25. prosinec je také zimní slunovrat. A pro ty, kdo uctívají slunce, je to „Dies natalis vivente solis“ neboli Den narození neporazitelného slunce. Je to den, kdy se narodilo slunce. Je to okamžik, kdy je Slunce „nejdál“ od Země. Když se Slunce vzdálilo od Země, lidé v severní Evropě, což zahrnovalo i národy Čech a Moravy, včetně Norů a Rusů, kteří zase uctívali svého boha Thora a uznávali ho jako boha slunce, mu začali přinášet oběti.

A tehdy se slunce začalo vracet. Na zemi se začalo vracet teplo a světlo. S obratem slunce začíná pomíjet zima a přichází jaro. Vše, co je mrtvé, začíná ožívat. Proto říkají, že Bál přinesl na zem život. Jméno Bál se stalo synonymem dárce života. Uznávají ho jako otce. Dává život. Bál je také bohem plodnosti. Proto každá kultura, včetně té, ze které pocházím já sám, bude mít vždycky nějaké svátky plodnosti. Jak se jmenuje ten nejznámější? Ne, nejsou to velikonoce, ale Valentýn 14. a 15. února. V letniční církvi to nazývají manželskou nocí nebo nocí párů. A vsadím se, že i v církvi poslední doby to není jiné. Vsadím se, že v církvi poslední doby jsou lidé, kteří tento svátek Valentýna slaví. Je to čas, kdy se prokazuje láska k manželce nebo manželovi... pod pomazáním Bálovým. Vše je to tak pečlivě spředené. Vezměte si narození Nimroda 25. prosince. Podívejte se do Bible, co se píše v 52. kapitole Jeremiáše. Stojí tam, že 25. dne 12. měsíce Evilmerodach vyvedl z vězení krále Joachina. Joachin byl izraelský král, který byl zajat Nabuchodonozorem a dlouhou dobu byl ve vězení. Uctívání Bála, tedy zrození Nimroda, je sváteční období a je to čas, kdy se spolu schází rodina. Je to čas sjednocení rodin. Je to čas, kdy lidé kupují a navzájem si dávají dárky. Je to čas darů a prokazování lásky rodině. Taková je praxe uznávaná mezi pohany. Evilmerodach měl dárek. Byl králem Babylonu, jak se o tom píše v 52. kapitole Jeremiáše, a propustil Joachina z vězení. Najdete to v 31. verši.

Snažím se říct, že tyto svátky jsou tak staré jako celý Jeremiáš, a dokonce ještě starší než Jeremiáš. Svě kořeny mají v Babelu. Je to kultura, která je rozestá napříč řeckořímskou civilizací. Vánoce jsou posvěcený křesťanský svátek. Vždyť o Vánocích přece slavíme zrození našeho Pána. Ale jak to přijde, že náš Pán se narodil v říjnu, a my přitom slavíme Jeho narozeniny v prosinci? Náš učitel mě tu hned opravuje, říká, že to nebylo v říjnu, ale na konci září během svátku stánků ☺. Dokonce i na Wall street se vyjádřili, že 25. prosince nejsou žádné Vánoce. A tak mají nyní X-mass, nikoli Christmass. Rána té šelmy byla uzdravena a můžou říkat tyto věci jasně a bez okolků. Jasně pojmenovat, co jim podle práva náleží. Říkají: To je náš den. Nemá to nic společného s Ježíšem Kristem. Halelujah! Zbavují se všeho, co má něco společného s Kristem. A mají pravdu. Protože v té mši žádný Kristus není. Amen. Pochopitelně. Nimrod zemřel někdy kolem března, dubna. Když byl zabit, plakali pro něho čtyřicet dní. To je pláč pro Tamuze. Souvisí s tím samozřejmě čtyřicet dnů půstu. A vážou se k tomu příběhy, jako třeba příběh velikonočního obřího vejce, které spadlo z nebe a cosi z něho vyšlo ven. Proto si kupujete vejce a barvíte si je. Pravda je taková, že Nimrod byl zabit svým strýcem. Jeho narození i smrt jsou uctívány. Den

Valentýna byl římský svátek plodnosti. Během něho muži běhávali nazí po ulicích. Zabíli kozu nebo prase a běželi s nimi po ulicích. Muži s nimi běželi a honili ženy. A každá, které se dotkla kůže kozla, patřila tomu kterému muži. Bylo to období zábavy a páchali nejrůznější převrácenosti. Teď jsme to trochu pokřesťanštili. Ale nikdo není schopen z toho odstranit skutečnost, že jde o pošpinění.

To, k čemu směřuji, je princip poskvrnění Babylonem, když používá nádoby patřící Bohu. Záměrem Babylonu je znečistit posvěcené nádoby a nástroje Hospodinovy služby. Během svatby v Římě nebo za dob Řecka bylo uzavření manželství dobou posvěcení. Muž a žena byli jako kněží. A manželství bylo věnováno jednotlivým bohům, ať už to byl Jupiter, nebo Zeus anebo další. Nevím, jestli se někdy díváte na olympijské hry,

Záměrem Babylonu
je znečistit
posvěcené nádoby
a nástroje
Hospodinovy
služby.

ale první den, když je zahajují, vidíte ženy oděné v bílém, na hlavě tiáru, korunu. To jsou chrámové prostitutky. Nevěsta v době Říma byla oděna a pomazána jako kněžka. Znáte konfety? Tehdy to nebylo z papíru jako dnes. Reprezentovalo to mužské símě, kterým byl pár pokropen, aby byl plodný. Bylo s tím spojeno několik svatebních rituálů. Přenesení ženy přes práh, rozkrojení svatebního koláče. To všechno byly rituály, které oddělily manželství pro vládnoucího ducha. Upekli koláč, obvykle ze zrní, což bylo znamení plodnosti, protože Bál byl bohem plodnosti. Musíte přinést

oběť, aby Bál požehnal manželský pár a aby měli děti. Říkají tomu confarreatio panis.¹ Je od toho odvozeno slovo konfekce. Je to oběť zrní, a proto musíte veřejně překrojit koláč. Když koláč krájíme, děláme to nyní ve jménu Ježíše. Hláskuje se J-e-ž-í-š a přitom se rozkrojí koláč. Ale poskvrnění zůstává.

Oblečou ženu do dlouhého roucha s vlečkou. Vlečka, kterou měla princezna Diana, byla zatím historicky nejdelší, je to tak? Kolik družiček a družbů muselo tu vlečku nést? Byla osm, deset metrů dlouhá. A každá dívka v církvi sní o tom, jak bude mít dlouhou vlečku. Každá chce mít dlouhou vlečku. Halelujah! A říkáme, že ta vlečka reprezentuje nevěstu Kristovu. Muž reprezentuje Krista a vlečka nevěstu Kristovu. Ale poskvrnění zůstává. Dalo by se o tom mluvit hodně dlouho. Halelujah! Co je potřeba k tomu, aby se muž a žena vzali? Co je potřeba? Halelujah! Je

¹ http://cs.wikibooks.org/wiki/Rodina_ve_starém_Římě

k tomu třeba pouze svědků. Náš hlavní učitel mě tu opravil a říká, že je potřeba složit slib v přítomnosti svědků. Potřebujete svědky. Svatbu můžeme mít do hodinky. Když se dva chtějí vzít, jediné, co musí učinit, je vystoupit kupředu. Bratr Marek na ně vloží ruce, a jsou oddáni. Jsou manželé. Ať už máte bílé roucho, anebo jste v červených šatech, ať už má muž košili a kalhoty, anebo je oblečen v saku jako já, jsou svoji. A to je celé. Ať už jim dáte vodu k pití, anebo jim zamáváte a řeknete: „Bůh vám požehnej,“ ta svatba platí. Halelujah!

Víte, ďábel na nás vložil jařmo a my ho živíme. Po čem by každý mladý muž a každá mladá žena měli toužit, je, aby na ně vkládali ruce starší. A taková svatba nestojí dvě stě tisíc, ale dvě stovky ☺. Můžete to pořídit za dvacet korun. To nejdůležitější na svatbě je, že na vás Boží lid vloží své ruce. A zlomí jařmo ďáblové, aby s vámi do manželství nevstupovali také rodinní duchové. Ale dnes je to tak, že musíme jet do Londýna, abychom udělali svatební nákupy. Jedeme si tam koupit svatební šaty a do Paříže si zajedeme koupit boty. A potom jedeme ještě do New Yorku nakoupit dárky pro ostatní. A nikdo nemyslí na pomazání. Nikdo nemluví o požehnání, které přijde skrze vzkládání rukou. A tak se Babylonu v církvi daří a dobře si žije. Kdo si troufne nazvat to podvodem? Spíše bych měl říct, ať se nikdo ani neodvažuje to nazvat podvodem! Ale dnešního večera to nazýváme podvodem ve jménu Ježíše. Je to velký podvod. Je to ztráta peněz a času. Peníze, které měly být použity na misi nebo aby vykonaly, co mají vykonat v misijní práci.

To nejdůležitější
na svatbě je,
že na vás Boží lid
vloží své ruce.

Já jsem také dělal svatební nákupy. Koupil jsem své ženě šaty. Ty šaty si oblékla jednou a od té doby je na sebe už nikdy nevzala. Kolik úsilí pro jedny šaty na dvě hodiny. A pak už nic. Musel jsem činit pokání. To je důkazem. Pokud věříte tomuto slovu, musíte činit pokání a ukázat Bohu důkaz svého pokání. To je těžké, že? Musíte Bohu ukázat skutky svého pokání. Měl jsem tradiční svatbu. A musel jsem činit pokání. Uvědomujete si, že to, co jsem vám popsal, je tradiční svatba? Popsal jsem vám řeckořímskou tradiční svatbu. Máme i africkou tradiční svatbu. A pochopitelně máte i českou tradiční svatbu. A řeckou tradiční svatbu. Ale po celém světě je to stejné, protože to vzešlo z jednoho hrnce ... z Babelu.

V Africe používáme lidské oběti. Byl jsem překvapený, že když jsem přijel do Londýna, zaslechl jsem příběhy o ztracených mladých

dívkách. O ztracených mladých chlapcích. A řekl jsem své manželce: „To je na lidské oběti.“ Mají svoje lidi nasazené mezi policisty. Pracují v kriminálních odděleních a zajistí, aby se zametly stopy. Jdete do New Yorku a slyšíte o řetězových vrazích. Je to všude po světě. To jsou lidské oběti moderní doby. A to už vůbec nemluvíme o potratech, které jsou uctíváním Molocha. Je to moderní forma obětování dětí. Děje se to skrze elektronická média, skrze film. Pocahontas, Hannah Montana a řada dalších – Malá mořská víla, Barbie, Rapunzel. Mají různá jména. Je to obětování dětí. Facebook a všechny podobné věci. Všechny ty filmy, to všechno jsou věci, které mají za cíl ukrást děti. A my, jako rodiče, jsme k tomu lhostejní. Musíme z toho činit pokání.

A ještě je tu Ašera. Když ji nazvete Aštarot, je to už zastření pravého jména. Skutečné jméno bylo Ašera, což znamená radost nebo štěstí. Což je v podstatě uctívání mužského reprodukčního orgánu. Uctívají kytaru, protože kytara je symbol rockového hnutí. A také homosexuálního hnutí. Ave Washingtonu D.C. u řeky Potomac mají velký obelisk Ameriky. Když bylo ve Washingtonu zemětřesení, tak jim praskl.² Obelisk, který mají v Římě, má svůj původ v Egyptě. A Pentagon byl navržen podle tvaru pentagramu. Pentagram je vlastně bafomet, kozel. Bafomet má dva rohy šelmy a bradu. Je to býk nebo kozel, kterého Áron odlil na poušti. Pokud si přečtete knížku „Dále než světlo“ (Beyond the Light) a „Stržení Lucifera z trůnu“ (Lucifer Dethroned) od Williama Schnoebelena, získáte pohled do historie, jak svobodní zednáři navrhli, jak to ve Washingtonu bude vypadat. Do dnešního dne svobodní zednáři rozhodují, kdo se stane prezidentem Spojených států. Abyste vůbec mohli být prezidentem, musíte být členem tajné Společnosti lebky a kostí (Skull and Bones) a dalších. Nebo musíte být členem Rady mezinárodních vztahů (Council on Foreign Relations) nebo Trojstranné komise (Trilateral Commission).³

A tak dále, a tak dále. Dábel má svoje chapadla roztažená po celém světě. Ale to, na co se díváme, ještě pořád není vrcholem. Nemáme čas, ale mohli bychom takhle pokračovat hodně, hodně dlouho. Za dva dny tu máme velkou věc. Svátek dýní. Přichází svátek lebky a kostí, 31. října. Nazývají ho svátkem Všech svatých. Ale jak to může být svátek Všech svatých, když je to noc všech čarodějnic? Vzhledem k tomu, že satanisté ovládli Wall street a Hollywood, cpou vám to horem dolem. Udělají z toho velkou mediální událost. Jdete do obchodu, abyste si koupili

---

² http://en.wikipedia.org/wiki/Washington_Monument

³ <http://www.prolognet.qc.ca/clyde/cfr.html>; <http://www.biblebelievers.org.au/cfrall1.htm>

lupínky, máte chuť na lupínky. Ale uvnitř v nich je dobře ukrytá lebka a kosti. Chcete si koupit košili, ale někde na ní je ukryta lebka a kosti. A protože uctívání Bála se primárně projevuje skrze sexualitu, snaží se posouvat hranice. Posouvají hranice. Výstřih je čím dál tím hlubší. A centimetrů ubývá. V této době je velmi obtížné nakupovat šaty. Velmi obtížně se nakupuje. Ale spravedliví musí být tím více spravedliví.

Spravedliví musí zůstat spravedlivými. Boží slovo říká, že jsme se ještě nevzepřeli hříchu až do krve. (Žid 12:4) Pokud tedy chcete opravdu zvítězit a pokud chcete činit Jeho vůli, budete umět rozeznat správné učení. (Jan 7:17) Pokud budete chtít činit Jeho slovo, budete znát Jeho učení. Chcete-li se ve svém srdci správně oblékat, Boží Duch vám ukáže, jak na to. Dovedete si představit náušnice na mužích, kteří by byli součástí hnutí poslední doby? V církvi svatyně? Homosexualita v církvi svatyně? Víte proč? Protože si nikdo netroufá nazvat to podvodem. Ale dnešního večera to nazýváme podvodem. Halelujah! Dábel posouvá hranice. Je možné, aby byl v církvi někdo potetovaný? Aby byl oceňovaný tetováním? Vždyť je to přece ozdoba, ne? Chtěl jsem ozdobit své tělo ke slávě Páně. Tělo patří mně. Možná si nechat vytetovat „Ježíš tě miluje“. To vše se děje v církvi. Chci učinit prohlášení. Pokud je zde někdo, kdo má takové značení na těle, musíte se toho ještě dnes večer zbavit. Je jedno jakým způsobem, ale musíte to udělat. Existuje technologie, která to umí sundat, aniž by vám zůstaly jizvy. Pokud jste mladí lidé a jste přistiženi, že takové věci máte, pokud je tu někdo z mladých a máte to, musíte se toho zbavit. Halelujah! Nulová tolerance. To samé s náušnicemi na mužích.

Nebo nosíte přiléhavé kalhoty, které obepínají vaše tělo. To je homosexuální symbol. To je homosexuální symbol. Amen. Kdosi říkal, že bychom neměli mluvit o ženách. Ale já dostal svolení mluvit i o ženách. Pokud ženy nosí přiléhavé kalhoty, je to úplně stejné. Nosit kalhoty je špatné samo o sobě. A teď to zhorší ještě tím, že nosí přiléhavé elastické kalhoty. Kdybyste to vysledovali v historii, zjistíte, že to byl jistý Francouz, který v roce 1964 jako první navrhl takové kalhoty. Bylo to spojené s počátkem feministického hnutí. A teď samozřejmě říkají, že jsou to takzvané ženské kalhoty. Jenže to neodstraní podvod a vzpouru. Kalhoty jsou totiž oblečení určené pro muže. Když uctívají Bála v mé rodné vesnici, muži se převlečou za ženy a ženy za muže. Muži si uvážou takovou suknicu kolem beder a ženy si oblečou kalhoty. Ženy si vezmou sako a uvážou si kravatu. Vezmou si klobouk a jsou oblečené jako muži. A přesně tak to dělávali ve starověkém Římě. Když v Římě uctívali své bohy, oblékali se jako ti bohové.

Vidíme tedy, že starověký Řím přežívá do dneška. Boží slovo říká, že je to království, které bude vládnout světu na konci času. Je to převládající kultura na konci času. A v Danielovi ve 3. kapitole se říká, že to je to poslední království, které je zároveň také tím nejslabším. Poslední království je železo smíchané s hlinou. Boží slovo mluví o kameni utrženém ze skály, který do toho udeří. To, co jsem vám teď popisoval, je jenom jedna úroveň Babylonu. Ale je ještě vyšší úroveň Babylonu. Vím, že jste unavení, ale ještě nejsme u konce. Víte, kdybyste šli do kina na tříhodinový film ... Jdete se svojí rodinou na tříhodinový film a vydržíte se dívat. My jsme tu zatím strávili jenom hodinku a půl. Tak mi prosím dejte ještě hodinu a půl, než doběhne ten film ☺☺. Haleluja! Protože když teď skončím, stejně tady budete sedět dál a budete si povídat. Něco pojíte a pak se půjdete projít. Dejte mi tedy prosím ještě půl hodinky. Amen! ☺ Chvála Pánu. Dobře, takže to byl jen takový krátký úvod, abychom se trochu uvolnili.

Pojďme se podívat do 18. kapitoly Zjevení. Pojďme se podívat na tu podstatnou věc. Halelujah! Zjevení 18. kapitola je ta pravá věc. Ale klíč k ní je v 17. kapitole. Ve Zjevení 17 Bible mluví o šelmě, která na zádech vezla ženu. To už je někde dál než římskokatolická církev. Je to dál než římskokatolická církev. Teď začínáme nahlížet do duchovní oblasti. Uvědomujeme si totiž, že Babylon je duchovní záležitost. Budeme mluvit o náboženském Babylonu. Pochopitelně známe také ekonomický rozměr. Včera se jim podařilo zachránit euro. Jen zahojili ránu. Bůh s tím stejně zatřese. To je ekonomický Babylon, Bůh ho také bude soudit. Chci se však podívat na duchovní aspekt.

Mluví se zde o šelmě, která nese ženu. Když se podíváte, jak je ta šelma popsána, zjistíte, že je to stejný popis jako ve 13. kapitole Zjevení. A Zjevení 13 ukazuje dvě šelmy. A draka. Bible draka ztotožňuje s ďáblem, je to tak? Píše se také, že drak dal té šelmě trůn a velkou autoritu. Každá duše musí mít a bude mít trůn. Každá duše na světě má určité místo vlády, a to je trůn. A tak duším, které jsou v Božím království, bude dán trůn a autorita. Ve 20. kapitole Zjevení se píše, že duším byly dány trůny. Bible nám říká, co je tím trůnem. Bible říká, že budeme spoludědicové s Kristem. O něco tu běží a má to co do činění s trůnem. Má to co do činění s vládou a autoritou. Dnes ráno bratr Burt mluvil o mužské a ženské části Boha. Je to základní princip duchovního boje. Máte mužského ducha a ženského ducha. Podobně jako ve výpočetní technice máte řídicí počítač a podřízený počítač. Anebo máte například konektor samičku a samečka. A v Boží povaze je mužský duch a ženský duch. Mužský duch je vládnoucí duch, kterému říkáme Otec. Je

otcem všech duchů. Je Pán. Jehova. El Šadaj. Ale i ďábel o sobě říká, že je otec, pán. V okultismu mu říkají temný pán. Anebo mu říkají temný kníže. Bible ho nazývá mocným knížetem v povětrí. A také bohem tohoto světa anebo knížetem tohoto světa. Jsou to tituly, které pro ďábla používal Ježíš Kristus. Jinými slovy, tyto tituly mu nikdy nebyly odejmuty. Ďábel je padlý anděl, že? Ale tyto tituly mu zůstaly. Stále ještě má autoritu. A tak vzal Ježíše na chrámovou věž a ukázal Mu království světa v jediném okamžiku. Jak je to přirozeně možné? A pokud to není možné, tak to musela být duchovní zkušenost, skrze kterou spatřil vládu v srdcích lidí. Ďábel řekl: „Toto mi bylo dáno. Vládnu nad lidskými srdci. Vládnu nad dušemi lidí. Bylo mi to dáno. Stačí, když se mi pokloníš a všechno ti to dám.“ To je velezrada, ta nejvyšší možná velezrada. Velezrada je vzpoura ve věci autority. Není to jenom vzpoura. Je to velezrada. Chtěl získat Ježíše na svoji stranu. Pojď a přidej se k mé vzpouře. Všechny duše, které vidíš, už jsou se mnou. Existuje vzpoura, velká vzpoura vůči Bohu. A Bůh si to bere osobně. Chci, abyste věděli, že Bůh si to bere osobně. Je to velmi osobní záležitost. Je to vzpoura vůči Bohu, vůči Jeho osobě, Jeho autoritě, Jeho království, Jeho jménu a vůči všemu, co Bůh reprezentuje.

To je důvod, proč Bůh nebude činit žádné rozdíly mezi lidmi. Klidně se můžete vydat na cestu do Prahy a zpět a celou dobu se modlit, můžete se vydat na spoustu misijních cest a kampaní, můžete dělat všechno, co vás napadne, a stejně jste nedosáhli cíle. Nedosáhli jsme vysokého povolání. Člověk ho může snížit, ale Boží základ je neotřesitelný. Bůh nehodlá snížit svůj standard pro žádného člověka. Naopak, hledá lidi, kteří se k tomu standardu dotáhnou. To je výzva, která před vámi a přede mnou leží. Nemluvíme o tom, že bychom měli vystoupit z apoštolské církve. Doteď jste chodili k apoštolským, a teď už nebudete – to není to, s čím má Bůh problém. Mluvíme totiž o vzpouře, která se skrývá v lidské duši. Ďábel se vámi a mnou chlubí a říká: „Tihle mi pořád ještě patří.“ To je ta zásadní věc, to je problém. Ďábel totiž cosi učinil s duší člověka. Ďábel oděl duši člověka do formy uctívání. Duši člověka oslepil. Oblékl člověka temnotou. Boží slovo říká, že na počátku byla na tváři země temnota. Hlubina mluví o duši, o povaze duše. Každý člověk, který se narodí, se rodí s duší v temnotě. A nejenom v temnotě, ale s charakterem temnoty, s povahou, které je vrozené nenávidět Boha. Boží slovo říká, že nenáviděli světlo, a proto nepřišli ke světlu, aby jejich skutky nebyly zjeveny. (Jan 3:19–20) To řekl Ježíš. V každém člověku je povaha temnoty.

Když Adam zhřešil, jeho duše se stala zajatcem. Víte proč? Protože duše člověka je ženského rodu a na nižší úrovni. A Lucifer, tedy Heylel a jeho andělé byli na vyšší úrovni. Píše se, že stvoření bylo poddáno skrze toho, který stvořil všechny věci. (Řím 8:20) Bůh věděl, že ďábel přikryje celou zemi a lidskou duši. Bible říká, že Heylel byl pomazaný cherub, který přikrývá. Ďábel má schopnost přikrýt duši. Existuje tedy přikrytí lidské duše. Nejde jen o to, že lidská duše vstoupila do temnoty, ale také že přijala charakter temnoty. Přirozenost člověka prostoupila temnota. Stala se oděvem jeho kněžství. K tomu, aby mohl člověk obětovat v nepravosti, musel změnit svou podstatu. Adam odmítl jíst ze stromu života. Vybral si druhou možnost, strom poznání dobrého a zlého. Byla to jeho volba. Taková byla jejich volba. A když to učinili, odmítli v tom Boha. Přidali se ke vzpouře. Z toho důvodu o tom mluví Zjevení 17. kapitola – říká, že Babylon byl zlatým pohárem v ruce Hospodinově. Myslím, že to najdete také v Jeremiáši 51. Je tam verš, který říká, že Babylon byl zlatým pohárem v ruce Hospodinově.

Ve Zjevení 17 se píše, že žena měla v ruce zlatý pohár. A my už víme, že o tom poháru se píše v 5. kapitole Daniela. Pohár mluví o duši člověka. Když pak jdete do další kapitoly, to znamená do Zjevení 18, Boží slovo říká, že Babylon se stal klecí. Vězením. Určitou dimenzí. Místem násilí. Příbytkem každého nečistého ptáka. Bůh popsal duši člověka. To už nepopisuje nějaké místo na zemi. Babylon jde tedy mnohem dál, než je katolická církev. Samozřejmě, katolická církev je Babylon, to víme. Ale za tím vším je duch, který to celé řídí a pracuje v lidské duši. A teď mi řekněte – jak můžete soudit ducha, kterému se poddáváte? Chcete-li silákovi sebrat jeho zboží, nejprve ho musíte svázat. (Mk 3:27) Jak můžete napomenout ducha, kterému dáváte život? Jak můžete napomínat ducha, kterému se poddáváte? Ďábel tak obsadil duši lidí. Z Božího pohledu jsou duše lidí jako Babylon. Místo vzpoury. Ovládané duchy, kteří jsou antikrist svojí povahou a kteří nenávidí Boha. Nejsou poddáni Božímu zákonu a nikdy se Bohu nepoddají, nikdy ho neuznají. Takže jediný způsob, jakým můžu být pro Boha užitečný, je vyjít z Babylonu. Musím z Babylonu vysvobodit svoji duši. Úroveň vzkříšení je dána uctíváním šelmy. Píše se, že všichni, kteří uctívají šelmu nebo její jméno anebo přijmou její znamení, všichni takoví budou mít díl ve druhé smrti neboli v ohnivém jezeře. (Zj 21:8)

Jinými slovy, žádný z těch, kteří to činí, nebude mít účast v prvním vzkříšení. Mnozí křesťané nemají žádnou vizi, žádný cíl. Nemáme zacílení. Zeptáte se křesťana, jaký má cíl, a on vám řekne, že chce jít do nebe. Je v nebi a chce jít do nebe. Už jste takového člověka viděli ? Je v nebi

a chce jít do nebe. Když jste totiž křesťané, jste s Kristem posazeni kde? Na nebesích! (Ef 2:5–6) Takže nebe nemůže být vaším cílem ☺. Už jste v nebi ☺. Musíte tedy mít vyšší vizi. Musíte mít větší cíl. A tím cílem je spasení vaší duše. Nejsme ti, kteří se stahují a odpadávají k zatracení, ale postupujeme ke spasení svých duší. (Žd 10:39) Znamená to, že se naší duši musí stát dvě věci. Musí být osvobozena z pekla a musí být změněna její podstata z povahy temnoty do povahy světla. A když učiníte tyto dvě věci, duše již nebude uctívat šelmu. Nebo nést tu ženu. Nebude uctívat Bála a sloužit mu. Boží slovo říká, že Achab vzdělal háje a postavil oltáře po celé tváři Izraele. Píše se, že sloužil a uctíval Bála. Sloužil Bálovi. Uctíval Bála. Sloužit znamená pracovat, celý svůj život pracoval pro Bála. Mnozí z nás pracují pro americký sen. Ve světě mají americký sen. To je uctívání Bála. Co je americký sen? Je to uctívání Bála. Píše se, že potrava je pro břicho a břicho je pro potravu, ale obojí půjde do země.

Jak můžete
soudit ducha,
kterému se
poddáváte?

(Mk 7:18–19) Břicho i potrava budou souzeny. Pracujete s cílem, abyste řídili hezké auto. Chcete mít pěkný dům. Hezkou rodinu. Nic z toho nemá žádný vztah ke spasení vaší duše. Je to práce pro Bála. Služba a práce pro nějaký titul. Amen. Musíme mít vyšší cíl. Musíme mít v životě větší cíl. Píše se o Achabovi, že uctíval Bála. Bible říká, že se klaněl Bálovi, vydával se mu do služby, obětoval mu. Lidská duše je Boží oltář. Lidská duše je Božím kočárem. Je to místo autority a trůnu. Ale musí k tomu být vykoupena.

Jinak bude pokračovat směrem do vzpoury a do zatracení. Toto jsou věci, které církev v historii nedokázala překonat. A nyní je to předloženo před vás a přede mne. To je naše povolání. Můžeme zvítězit? Dokážeme porazit Bála v nás? Může být naše duše vysvobozena z pekla? Boží slovo říká: „Nezanecháš mou duši v pekle a nedopustíš svému svatému, aby spatřil porušení.“ (Ž 16:10) Jsme schopni se tlačit do takové míry, aby podstata naší duše byla proměněna? Boží slovo říká: „Učiním s nimi novou smlouvu a do jejich vnitřností napíšu svůj zákon.“ (Žid 8:10)

První přikázání však nebylo dostatečné, a proto ho musel změnit. Musel původní smlouvu nahradit novou a lepší smlouvu. Takovou, která byla založena na lepších zaslíbeních. Takovou, která měla lepší cíl. Souvisí to s chrámem, který je v nebesích a kterým jsme my. (2Kor 6:16) První chrám byl posvěcen skrze krev koz. Ale pro nový chrám použil vlastní krev. A řekl, že pokud krev volů a koz byla schopna očistit první chrám, pak ani já ani vy nemáme žádnou výmluvu, když nevěříme, že Jeho krev je schopna očistit naše srdce. Bůh je schopen očistit naše

svědomí ke službě živému Bohu. Proto je nový zákon lepší než ten starý. Proto Boží slovo mluví o stánku Davidově. Bůh má totiž zájem o duši. A to je místo, kde ďábel umístil své království. Rozprostřel své přikrytí přes lidskou duši. Na lidské duši je přikrytí. Píše se, že bůh tohoto světa oslepil mysl těch, kdo nevěří. (2Kor 4:4) Proto se píše, že slavné evangelium Kristovo přineslo Boží světlo, aby svítilo v duších lidí. Je to jako světlo, které svítí v temném místě. A svítí jasněji a jasněji a jasněji až do dne dokonalosti. A tak je světlo spravedlivého podobné osvětlené stezce. Světlo, které svítí jasněji a jasněji až do dne dokonalosti. Nemůžeme tedy být těmi, kteří se stahují nazpět, ale těmi, kteří se tlačí dopředu ke spasení své duše.

Ve 12. kapitole Zjevení vidíme ženu, která je oděná světlem. Jenom taková církev může zplodit pacholíka. Lidé, kteří budou vytrženi k trůnu. Jsou to lidé světla. Lidé, kteří jsou zplozeni světlem. Žena měla korunu z dvanácti hvězd. To je nabídka, která je před námi, bratří. To je odpočinek, který zůstává pro Boží lid. Lidé, kteří šli před vámi, na to místo mohli dojít, jenže oni se otočili a šli zpátky. Když si přečtete knihy, které byly dřív napsány, zjistíte, že byli lidé, kteří se k tomu přiblížili. Došli k tomu, ale otočili se nazpět. Nedokázali se protlačit dál. Co se stane s naší generací? Budeme schopni se protlačit? Budeme se schopni protlačit dále? To je velká otázka. Není to žádná hra. Je za to třeba zaplatit. Když stavíte dům, musíte si sednout a spočítat náklady. Když budete dům, musíte si sednout a spočítat si náklady. Budu schopen dům dostavět? Spočítali jste si náklady? Jsme opravdu ochotni jít až do konce? Až do spasení svých duší? Cesta je poseta těmi, kteří podlehli. Mrtví vlevo, mrtví vpravo. Poušť je poseta mrtvolami. Jenom dva došli, Jozue a Káleb. Plně následovali Pána. Měli jiného ducha. Halelujah! Nenásledovali většinu. Většina tvrdila, že nelze vstoupit. Ale ti dva řekli: „Ano, můžeme vstoupit.“ Byli v menšině. Ale dva Bohu stačili. Nás je zde víc než dva. Pokud se shodneme, že můžeme vstoupit ...

Bratří, jsme schopni jít dál a dobýt horu? Je hora, kterou je třeba dobýt. Pavel říká, že nejprve musíte spasit sebe, a teprve potom ty, kteří vám naslouchají. (1Tim 4:16) To je velký úkol. Musíte spasit sebe a ty, kdo vám naslouchají. Halelujah! Musíme spasit svoje vlastní duše a následně duše těch, kteří nám naslouchají. Oráč musí být první, kdo je účasten slova. Musím si promluvit s Bohem na modlitbě, aby Bůh něco započal v mé duši. Všechny věci, které Bůh říká, začínají tady ve mně. A teprve když vás Bůh vysvobodí, můžete začít sloužit. Teprve to víno, které Bůh proměnil, mohl správce hostiny servírovat.

Byl to dlouhý večer. Bratří, myslím si, že jsme se prolomili. Myslím, že tělo bylo vysvobozeno. Halelujah! Je čas se modlit. Je čas na slovo reagovat. Je to pozvání. Budeme schopni být mezi těmi, kteří se tlačí dále? Aby naše duše byla spasena? A následně duše těch, kteří nám budou naslouchat? Pokud Bůh shledá, že jste se kvalifikovali, vezme vás jako mluvčího menšiny. Budete mu podávat zprávy od menšiny. Není mnoho těch, o kterých lze tuto zprávu podat. Vize, o které jsme tu mluvili, říkala, že byli i další lidé, kteří lezli na horu z druhé strany. Bůh nás tedy umístil na jednu stranu té hory. Ale další lezou z druhé strany. Halelujah! Amen. Není nás tedy tak úplně málo. Je sedm tisíc těch, kteří se nepoklonili Bálovi. Amen. Bůh nás vsadil na místa, kde máme zvítězit. Musíme zvítězit. A pokud je to možné, pokud je to nezbytné .... Halelujah! Tuto větu nedokončím. Snad řeknu jen toto: Pro Štěpána to bylo všechno, nebo nic. Pro Štěpána to bylo všechno, nebo nic. A rozhodl se vydat všechno. Rozhodl se úplně vydat. Jste připraveni se vydat plně? Řekl, že Ho musíme milovat CELÝM svým srdcem. Celou svou duší. Nic nesmí zůstat stranou. Když opustili Egypt, vzali si úplně všechno, nezůstalo tam jediné kopyto. Demarkační linie je velmi ostrá. Žádné šedé zóny. Žádné šedé oblasti. Halelujah! Bůh nás pomaže jiným duchem. Duchem, který nebude činit žádný kompromis se světem a s Bálem. Halelujah! Bůh vám požehnej. Amen.

Bůh nás pomaže
jiným duchem.
Duchem, který
nebude činit
žádný kompromis
se světem
a s Bálem.

OTÁZKA: Můžu mít krátkou otázku? Řekl jsi, že potřebujeme přinést důkaz svého pokání. Co tím myslíš?

ODPOVĚĎ: Děkuji za otázku. Znamená to, že pokud jste například činili pokání z tradiční svatby, pak se to musí nějak viditelně projevit. Musí být zjevné, že jste činili pokání. Řeknu vám něco z vlastní zkušenosti, ale neberte to prosím jako nějaké pravidlo. V kanceláři jsem měl fotografii ze svatby. Měl jsem svatební fotografii a na ní jsem byl oblečený v tradičním africkém kroji. Ale protože byl čas strhnout pevnosti, tu fotografii jsem z kanceláře odstranil. To je důkaz mého pokání. Dal jsem

ji pryč. Zahodil jsem ji. A máme spoustu takových věcí, které podporují a oslavují vzpouru. Pokud tomu opravdu věříme, měli bychom přinést důkaz pokání. Mladí lidé ve shromáždění se nás ptají a říkají: „Vždyť ty jsi měl přece také tradiční svatbu. Nebo jsi měl svatbu, jak je zvykem na západě, a teď nám říkáš, abychom se vdávali a ženili a dělali to jinak.“ Ukažte znamení svého pokání. Museli jsme ty věci odstranit, abychom získali morální autoritu o tom mluvit. Amen. My, kteří jsme to tak udělali, musíme přijít před shromáždění na důkaz svého pokání. Řekli jsme: „Bože, je nám to líto, udělali jsme to ve své nevědomosti.“ Bůh je ochoten přimhouřit oko nad naší neznalostí, není-liž pravda? Ale každému člověku zároveň přikazuje, aby činil pokání. Byl to náš způsob, jak jsme činili pokání. Neříkám, že je to dané pravidlo, mluvím jen o své zkušenosti. Jsou lidé, kteří mají různá znamení, symboly, které něco reprezentují. Například máte svatební šňůrku, kterou vám svázali ruce, nebo máte někde doma schované nějaké věci z tradiční svatby. Jenže ty věci patří ďáblu. Co to dělá ve vašem domě? Vyhod'te to. ☺ Amen. A pak je třeba to učit a jednat podle toho. Amen.

OTÁZKA: Co máme dělat, když jsme byli oddáni podle katolické tradice? Ptám se, protože jsem ještě navíc rozvedená. Ale byla jsem vdaná podle katolické tradice.

ODPOVĚĎ: To je něco mezi tebou a Bohem. Je to jako někdo, kdo byl pokřtěn a chce se nechat pokřtít. Amen.

Bratr Mark Jantzi: Když tuto věc pochopili v Sierra Leone, některé manželské páry šly domů a přemýšlely o tom, co slyšely v kázání. Některé z těch párů předstoupily před starší a řekly, že chtějí své manželství vydat Pánu. A tím zrušili svůj závazek vůči katolicismu. Jeden pár zase zrušil svůj závazek vůči islámu. A jeden pár šel dokonce tak daleko, že si změnili jméno. Udělali to, aby odsekli vazbu a pouto tradičních duchů temnoty. Amen.

OTÁZKA: Chtěla jsem se zeptat jenom pro jistotu. Říkal jsi, že se můžeme nechat oddat v církvi. Ale potřebujeme přece získat oddací list. Bůh ve svém Slově říká, že máme ctít zákony země. Mohl bys prosím vysvětlit, jak je to s tím vzít se hned tady?

ODPOVĚĎ: Odpověď je velmi jednoduchá. Pokud se dva, bratr a sestra, mají vzít a pokud církve nemá podle zákona pravomoc oddávat, tedy ve smyslu, že není registrovanou církví a nemá autoritu oddávat (přestože v Bohu jsme to právě my, kdo má pravomoc a autoritu to činit), poprosíme bratří, ať jdou na úřad. Dělá se to na úřadě, ne? V Nigérii vyvěsíte oznámení na úřední desku 21 dní předem. Visí tam a lidé mají

příležitost vznést námitku a předložit soudu nějaký důvod, proč by se ta svatba neměla uskutečnit. Tak to provedete v Nigérii a pak jdete do církve a církev vám požehná. Uzavřete to pravé manželství. Ale je tam jedna podmínka. Když se necháte oddat na úřadě, nemůžete se ještě sejít jako manžel a manželka, dokud vás neoddá církev. Autoritu oddávat má totiž jenom církev. Ale naplníte zákony své země a pak jdete do církve a ta vám požehná. Typicky to bratři dělají tak, že naplní zákon a dva dny nato se vezmou někde v církvi. Je to velmi jednoduché. Pokud budete chtít činit Boží vůli, Bůh vám ukáže, jak na to. Amen.

OTÁZKA: V Božím slově se píše, že se nevěsta ozdobila. Znamená to, že se nevěsta v ten den ozdobí, aby byla krásná?

ODPOVĚĎ: Kdybys tu stála se mnou, viděla bys, jak je toto shromáždění nádherné. Různé barvy, různé odstíny. Různé vzory. Různé barevné kombinace. Skrze jednoho Ducha. Amen. Bůh je nádherný Bůh. Žena by měla být slavná a nádherná. Ale v kontextu své kapsy. Amen. Krása je v oku toho, kdo se bude dívat. Krása záleží na tom, kdo se dívá. Krása není přece určována Hollywoodem nebo Washingtonem nebo Londýnem nebo Paříží nebo Prahou. Není žádné pravidlo. Boží slovo říká, nechť je tvoje mírnost známa všem lidem. To slovo mírnost znamená v řečtině vhodnost, přiměřenost. Když půjdete na školení k bratru Martinovi, bude oblečený jako já? Musí si vzít oblek. Je to zvláštní příležitost. A podle toho se oblékne. Amen. A tak cokoliv je vhodné a přiměřené v tvém případě, to udělej. Např. u nás na shromáždění byste nemohli přijít na svatbu s vlečkou. Vlečku neakceptujeme. Povzbuzujeme sestry, aby se oblékly přiměřeně, bez vlečky. Vlečka je totiž symbolická. Pokud máte dort, tak víte, že je k jídlu, a dáte si ho. Nebo když chcete jíst sýr, uděláte z toho jedení ceremonii? Ne, prostě sýr ukrojíte a rozdáte, je to tak? Pokud nám chcete dát dort, někde stranou ho nakrájejte a rozdejte na talířku. Ale nebudeme z toho dělat oslavu. Protože ta ceremonie je zasvěcení, je to forma uctívání. A žádnému cizímu bohu sloužit nebudeme. Amen. Máte-li dort, rozdejte ho na talířku, bude to požehnání. Ale nemusíme kvůli jedení dortu dělat ceremonii.

OTÁZKA: Kvůli čemu se zdůrazňuje ta vlečka?

ODPOVĚĎ: Vlečka je část symboliky reprezentující nadvládu ženy. Je to procesí. Je to spojené s uctíváním. Také to znamenalo zasvěcení bohům. Tak to bylo původně myšleno. Na co ty potřebuješ procesí? Dva lidé vstupují do manželství. Boží slovo mluví o příteli ženicha, že? Můžeme se tedy domnívat, že i nevěsta má svoji přítelkyni. Ale kde se

v Bibli píše o procesí? To nemůžeme biblicky obhájit. To všechno jsou zbytečné dodatky. Takže buďme střízliví, a to přinese Bohu slávu. Amen.

OTÁZKA: Také jsem se chtěla zeptat na tu vlečku. Až budu tyto věci říkat třeba svým přátelům, určitě se mě zeptají, jakým způsobem to souvisí s Bálem. Chtěla bych poprosit o radu, jak jim to můžu vysvětlit. Dá se to ještě nějak víc rozvést?

ODPOVĚĎ: Mám o tom knihu. Je to dávno, co jsem ji četl. Doufal jsem, že mi Bůh ty věci připomene, takže většinu toho, co jsem říkal, jsem čerpal z této knihy. Myslím, že i vy máte jednu kopii v knihovně, ta kniha se jmenuje Priesthood. Takže tě na ni odkážu a také na internet. Vyhledej si to na internetu a zkontroluj. Řeknou ti všechno, a dokonce víc, než jsem řekl já. Není to nic skrytého, je to na internetu jako veřejná informace.

OTÁZKA: Ještě jedna otázka jenom pro jistotu. Netvrdíš snad, že se svatbou nemáme jít za staršími, že ne?

ODPOVĚĎ: Ne, ne, ne, to jsem nemyslel. Pro nedostatek času jsem spoustu věcí vynechal. Pochopitelně že ano. Vzor pro svatbu je v Genesis ve 24. kapitole. To je vzor křesťanské svatby. Eliezer mluvil s mladou ženou a ona mu řekla, že se musí jít poradit se svým bratrem a se svým strýcem. A když potom přišel čas na svatbu, ten, kdo měl v rodině autoritu, tu svatbu řídil. Pokud se dva lidé chtějí vzít, je potřeba, aby se modlili se staršími a s vedením v církvi. Pokud si tedy mladík chce vzít mladou dámu, tak by měl mluvit s nějakým starším a říct: „Toto je břímě, které mám, modli se prosím se mnou.“ A pokud je nějaká sestra oslovena mladíkem, měla by jít za matkou v Izraeli, aby se s ní modlila a dala jí potvrzení. Je potřeba, aby ve shromáždění bylo svědectví, že je to z Boha, protože když Bůh mluví slovo, to slovo zůstává v duchu. Když tedy dva lidé slyší slovo a svědkové, to znamená starší, rodiče, uslyší stejné slovo, v tu chvíli není žádný prostor na chození ve vzpouře. Takže ne, že si dva lidé řeknou, že se chtějí vzít a začnou někde pobíhat. Je potřeba se modlit se staršími. Myslím, že je to poměrně jasné.